

πρωτοδιάκονος

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔ' Ἀγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἀγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἀγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 17° Ἰούνιος 2013 Ἔτος 2°

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Μὴ κρίνετε (Ματθ. 7,1-5)

Λέγοντας ὁ Ἰησοῦς Χριστός «μὴ κρίνετε», ἐννοεῖ τὴν κατάκριση καὶ δὲν ἀπαγορεύει τὴν κρίση πού θά κάνει ὁ πατέρας γιὰ τίς πράξεις τοῦ παιδιοῦ του ἢ ὁ δάσκαλος γιὰ τὸν μαθητὴ του καὶ ὁ ἄρχοντας γιὰ τὸν ἀρχόμενο. Ἡ κρίση αὐτὴ εἶναι ἀναγκαία καὶ διορθωτικὴ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται, γιὰτί διαφορετικὰ δὲν θά γίνει ποτέ διόρθωση τῶν πραγμάτων. Δὲν ἀπαγορεύει λοιπὸν ἐδῶ ὁ Χριστός τὸν ἔλεγχο, ἀλλὰ τὴν κατάκριση. Ὁ ἔλεγχος γίνεται γιὰ ὠφέλεια, ἡ δὲ κατάκριση γίνεται γιὰ ὄνειδισμό. Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου στὴν συνέχεια ἀπευθύνεται πρὸς αὐτοὺς πού, ἐνῶ βαρύνονται μὲ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ πρέπει νὰ καταδικάζουν γι' αὐτὸ τοὺς ἑαυτοὺς τους, ὅμως κατακρίνουν καὶ καταδικάζουν τοὺς ἄλλους, πού βαρύνονται μὲ μικρότερα ἀπὸ αὐτοὺς ἁμαρτήματα. Ὅποιος ἐπιπλήττει τὸν ἄλλον, πρέπει ὁ ἴδιος νὰ εἶναι καθαρὸς. Γιατί, ἂν ἕνας ἔχει δοκάρη στό μάτι του καὶ ὅμως κατηγορεῖ τὸν ἄλλο, πού στό μάτι του ἔχει ἀπλῶς μιά ἀγγίδα, αὐτό σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει ἐπίγνωση τοῦ ἑαυτοῦ του. Αὐτό θέλει νὰ πεῖ ὁ Κύριός μας ἐδῶ λέγοντας πρὸς τὸν κατηγοροῦντα τὸν ἄλλο: «Τί δέ βλέπεις τό κάρφος τό ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δέ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκόν οὐ κατανοεῖς;». Ἐπειτα ἡ κρίση αὐτοῦ πού ἔχει «δοκάρη» στόν μάτι του δὲν εἶναι σωστή, ἀκριβῶς γιὰτί δὲν μπορεῖ νὰ δεῖ σωστά, ἀφοῦ ἔχει «δοκάρη» στό μάτι του. Μὲ τὴν καταδίκη πού καταδικάζει κανεὶς τὸν ἄλλο, μὲ αὐτὴ τὴν ἴδια καταδίκη θά κριθεῖ καὶ αὐτός μᾶς λέγει ἐδῶ ὁ Κύριος: «Ἐν ᾧ γάρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε». Ἄν κανεὶς πολυπραγμονεῖ τό μικρὸ καὶ λεπτό σφάλμα τοῦ ἄλλου, τότε καὶ τὰ δικά του μικρά καὶ λεπτά ἁμαρτήματα θά πολυπραγμονηθοῦν καὶ θά κατακριθοῦν τὴν φοβερὰ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Καὶ μὲ τό ἴδιο μέτρο ἀκρι-

βείας πού μετράει κανεὶς τὴν πολιτεία τῶν ἄλλων, μὲ τό ἴδιο μέτρο ἀκριβείας θά μετρηθεῖ καὶ ἡ δική του πολιτεία, μᾶς λέγει πάλι ὁ Κύριος στὴν περικοπή μας ἐδῶ: «Καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν». Δηλαδή: Ὅση ἀκρίβεια ἀπαιτοῦμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὴν ἴδια ἀκρίβεια θά ἀπαιτήσῃ καὶ ἀπὸ μᾶς ὁ Θεός. Αὐτό σημαίνει ὅτι, ἂν δὲν κατακρίνουμε τὸν ἄλλο, δὲν θά κατακρίνει καὶ μᾶς ὁ Θεός. Εἶναι τό ἴδιο πού μᾶς εἶπε ὁ Κύριος στὴν ἐδῶ πάλι ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ὁμιλία του, ὅτι: Ἄν συγχωροῦμε τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἄλλων, θά συγχωρήσῃ καὶ σέ μᾶς ὁ Θεός τὰ ἁμαρτήματά μας. «Ἔω θαυμαστή δυὰς ἐντολῶν», λέγει ἐδῶ μὲ ἔκπληξη ὁ Ζιγαβηνός! Αὐτά τὰ δύο: Τό νὰ συγχωροῦμε τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἄλλων καὶ νὰ μὴ κατακρίνουμε κανένα. «Ἐντολές πού εὐκόλα πετυχαίνονται καὶ πού γίνεται αἰτία μεγάλης σωτηρίας»¹. Ἀλλά, γιὰτί νὰ κατακρίνουμε τὸν ἄλλον; Γιατί νὰ βλέπουμε μὲ εὐκολία τό μικρότερο σφάλμα τοῦ ἄλλου καὶ νὰ τὸν κατακρίνουμε καὶ νὰ μὴ βλέπουμε τό βαρύτερο δικό μας ἁμαρτήμα; Τό φυσικό εἶναι νὰ βλέπει κανεὶς τὰ δικά του ἁμαρτήματα καὶ ὄχι τοῦ ἄλλου καὶ νὰ βλέπει τὰ μεγαλύτερα ἁμαρτήματα καὶ ὄχι τὰ μικρότερα. Αὐτό θέλει νὰ πεῖ ὁ Κύριος ἐδῶ στὴν περικοπή μας λέγοντας: «Τί δέ βλέπεις τό κάρφος τό ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δέ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκόν οὐ κατανοεῖς;». Ἡ, πῶς, ἄνθρωπε, λέγει στὴν συνέχεια ὁ Κύριος, πῶς θά ἐπιχειρήσεις νὰ γι-ατρέψεις τὸν ἄλλον, ἐσύ πού ἔχεις μεγαλύτερη ἀνάγκη θεραπείας ἀπ' αὐτόν; «Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες ἐκβάλω τό κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἰδοὺ ἡ δοκός ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;». Αὐτόν πού ἐνεργεῖ ἔτσι ὁ Κύριος τὸν λέγει στὴν συνέχεια «ὑποκριτὴ»!

¹ MPG 129, 260

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Θεία Λειτουργία (Ζ' μέρος)

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Τά Εἰρηνικά τά τελειώνει τό παράγγελμα τοῦ ἱερέα «Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...». Γιατί ἐδῶ στό τέλος ἡ μνημόνευση τῆς Παναγίας; Ἡ μνημόνευση τῆς Παναγίας, τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου, στήν θέση αὐτή, στό τέλος τῶν δεήσεών μας, κρύβει ἕνα βαθύ καί ὠραῖο νόημα: Μνημονεύουμε τήν Παναγία μας στό τέλος τῶν εἰρηνικῶν, ὅπως καί ἄλλων δεήσεών μας, γιατί δίνουμε σ' Αὐτήν τίς δεήσεις μας γιά νά τίς προσφέρει στόν στόν Θεό! Ὅπως ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ πέρασε ἀπό τήν Παναγία καί ἦρθε σέ 'μᾶς, ἔτσι καί οἱ δικές μας προσευχές πρέπει νά περάσουν ἀπό τήν Παναγία γιά νά πᾶνε στόν Θεό! Ἡ Παναγία δέν πρέπει νά ἀπουσιάζει ποτέ ἀπό τήν προσευχή μας. Αὐτή πρέπει νά εἶναι ἡ προϊσταμένη τῶν προσευχῶν μας. Ἄς θυμηθοῦμε τό τροπάριο τοῦ Παρακλητικοῦ κανόνα: «Εἰ μή γάρ Σύ προϊίστασο πρεσβεύουσα...». Ἡ προσευχή λοιπόν τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ, κατά τήν παραπάνω ἔννοια, πρέπει νά περνᾷ ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀπό τοὺς ἱερεῖς. Εἶναι πολύ βαθύ αὐτό πού κάνει ἡ ἀπλή γιαγιά, ἀλλά καί κάθε ὀρθόδοξος χριστιανός, νά πηγαινέει στόν ἱερέα καί νά δίνει τό χαρτάκι μέ ὀνόματα νά τά μνημονεύσει αὐτός, ὡς λειτουργός τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ προτεστάντες οὐσιαστικά κατάργησαν τήν Ἐκκλησία καί δέν προσεύχονται διά μέσου αὐτῆς. Καί κατάργησαν τήν Ἐκκλησία, ἐπειδή δέν πιστεύουν τήν Παναγία· διότι ἡ Παναγία εἶναι εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας.

Στό τέλος τῆς σειρᾶς τῶν Εἰρηνικῶν ἀκοῦμε ἀπό τόν ἱερέα νά μᾶς λέγει νά ἀποθέσουμε τοὺς ἑαυτούς μας στόν Θεό: «Ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῶ τῶ Θεῶ παραθώμεθα»! Αὐτό εἶναι ἡ πιό μεγάλη φιλοσοφία αὐτό εἶναι τό φάρμακο πού καταργεῖ τό ἄγχος: Τό νά παραθέσουμε τήν ζωὴ μας στόν Θεό! Νά ἀκουμπήσουμε τά προβλήματατά μας σ' Αὐτόν. Αὐτός εἶπε, «Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς»². Δέν εἶναι ὅμως εὐκόλο αὐτό, τό νά παραθέσουμε, δηλαδή, τήν ζωὴ μας στόν Θεό. Γι' αὐτό καί ζητᾶμε τήν βοήθεια τῆς Παναγίας καί ὅλων τῶν ἁγίων νά μᾶς βοηθήσουν νά κάνουμε τό ἀφιέρωμα αὐτό. Ἔτσι ἐρμηνεύεται τό «Τῆς Παναγίας Ἀχράντου... μετά πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτούς... καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῶ τῶ Θεῶ παραθώμεθα». Τήν ἴδια προτροπή τοῦ ἱερέα, νά ἀναθέσουμε τοὺς ἑαυτούς μας στόν Θεό, τήν ἀκοῦμε καί ἀργότερα, πρὶν ἀπό τήν θεία Κοινωνία, μέ τό «Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι», ὡς ἀναγκαῖα προϋπόθεση γιά τήν θεία Κοινωνία.

Ὅμως, ἂν στά Εἰρηνικά ἀκούσαμε ὅτι πρέπει νά μνημονεύσουμε τήν Παναγία καί ὅλους τοὺς ἁγίους γιά νά ἀποθέσουμε τήν ζωὴ μας στόν Θεό, στό παραπάνω κέλευσμα ἀκοῦμε ὅτι πρέπει νά ἔχουμε «ἐνότητα πίστεως», δηλαδή νά μὴν εἶμαστε δίψυχοι καί ἀμφίβολοι, ἀλλά σταθεροί, στερεοὶ στήν πίστη. Καί ἀκόμα νά ἔχουμε «κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος», τήν Χάρη δηλαδή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὡστε: Γιά μιά καλή παράθεση στόν Θεό, πού συνιστᾷ τήν τελειότητα τῆς πνευματικῆς ζωῆς, πρέπει νά ἔχουμε σταθερὴ πίστη καί τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτά ἀποκτῶνται μέ τήν πρεσβεία τῆς Θεο-οτόκου καί πάντων τῶν ἁγίων.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ἕνα εἰδικὸς λόγος πού μνημονεύει ἡ Θεία Λειτουργία τήν Παναγία, γιά νά μᾶς πεῖ ἔπειτα νά παραθέσουμε τήν ζωὴ μας στόν Θεό: Ἡ Παναγία ἀφιερῶθηκε στόν Θεό σέ ἡλικία 3 ἐτῶν γιά νά γίνῃ ἔμψυχος θρόνος Του. Στήν Θεία Λειτουργία μᾶς προτρέπει ὁ Λειτουργός νά ἀφιερῶσουμε καί ἡμεῖς τὸν ἑαυτό μας στόν Θεό, μιμούμενοι τήν Παναγία, γιά νά γίνουμε καί ἡμεῖς κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ. Προτρεπόμαστε ὅμως νά ἀναθέσουμε ὄχι μόνο τὸν ἑαυτό μας στόν Θεό, ἀλλά καί «ἀλλήλους», καί τοὺς ἄλλους. Νά φροντίζουμε δηλαδή καί γιά τήν παράθεση τῶν ἄλλων στόν Θεό. Ὁ καθένας πρέπει νά ζητᾷ ὄχι μόνο τό δικό του καλό, ἀλλά καί τό καλό καί τήν σωτηρία τῶν ἄλλων.

Τά Εἰρηνικά τελειώνουν ὅπως ἄρχισαν: Μέ τήν δοξολογία τοῦ ὀνόματος τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἡ προσευχή μας πρέπει νά ἀρχίζει μέ ὕμνο στήν Ἁγία Τριάδα καί νά τελειώνει πάλι μέ ὕμνο σ' Αὐτήν. Μνημονεύουμε καί τά τρία Πρόσωπα τῆς θεότητας καί δέν λέμε ἀπλᾶ καί γενικά γιά τὸν ἕνα Θεό, γιατί ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι μυσταγωγία τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Κυρίου· μέ τήν ἐνανθρώπηση δέ τοῦ Κυρίου ἔμαθαν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶναι τρία Πρόσωπα ὁ Θεός. Ἡ εὐχή τῶν Εἰρηνικῶν εἶναι μιά μικρὴ καί ὠραία εὐχή τοῦ ἱερέα, στήν ὁποία αὐτός ἐπικαλεῖται τά πολλά ἔλεῃ τοῦ Θεοῦ καί τοὺς μεγάλους Του οἰκτιρισμούς σέ ὅλους ὅσους συνεύχονται μέ αὐτόν κατά τήν θεία Λειτουργία. «Κύριε ἐλέησον», λέγαμε σέ κάθε αἴτημα τῶν Εἰρηνικῶν, τό θεῖο ἔλεος ζητάει καί ὁ ἱερέας μέ τήν εὐχή αὐτή καί προσθέτει στό τέλος τῆς εὐχῆς καί τήν αἰτία, πού ζητάει ἕνα τέτοιο αἴτημα: Ὅχι ὅτι ἡμεῖς εἶμαστε ἄξιοι νά δεχτοῦμε τά ἔλεῃ τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τά ζητᾶμε γιά τήν δόξα τοῦ Θεοῦ. Ἐλεώντας ἡμᾶς τοὺς ἀνάξιτους ὁ Θεός φαίνεται τρανότερη ἡ δόξα Του. Καί λέει λοιπόν: «Ὅτι πρέπει Σοί, πᾶσα δόξα τιμὴ καί προσκύνησις...». Τήν εὐχή αὐτὴ τοῦ ἱερέα καί ὅλα τά Εἰρηνικά τά σφραγίζει ὁ λαός μέ τό «Ἀμήν». Λέγοντας ὁ λαός αὐτὴ τήν μικρὴ λέξη οἰκειώνεται ὅλα τά αἰτήματά του, ὅλες τίς προτροπές τῶν Εἰρηνικῶν καί ὅλα τά λόγια τῆς εὐχῆς.

² Ματθ. 11,28

1. ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Τά χαρακτηριστικά τῶν νεοπροτεσταντῶν.

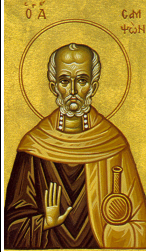
“Ολες αὐτές οἱ ὁμάδες, ἡ κάθε μιά γιά τόν ἑαυτό της, ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι ἡ ἀληθινή καί γνήσια Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. “Ομως, δέν εἶναι δυνατό νά ὑπάρχουν πολλές «ἐκκλησίες». Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι Μία καί Ἀδιαίρετη. Ἰδρύθηκε ἀπό τόν Ἰδιο τόν Ἰησοῦ Χριστό καί συνεχίζει ἀδιάκοπα νά ὑπάρχει, νά διδάσκει καί νά ἀγιάζει τούς πιστούς ἐπί 2000 χρόνια. Εἶναι τό Ἕνα καί Μοναδικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως Μία καί Μοναδική εἶναι ἡ Κεφαλή Της, ὁ Ἰδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Δέν μποροῦν λοιπόν νά ὑπάρχουν μαζί Της καί κοντά Της καί ἄλλες «ἐκκλησίες».

Καί τίθεται ἐδῶ το ἀμείλικτο γιά τίς αἰρετικές ὁμάδες ἐρώτημα: Ἄν ὅλες αὐτές εἶναι πράγματι, ὅπως ὑποστηρίζουν ἡ κάθε μιά γιά τόν ἑαυτό της, ἡ Ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τότε πού ἦταν πρὶν 200, 500, 1000, 1500 ἢ 1800 χρόνια; Πῶς συνδέονται μέ τήν ἀρχέγονη Ἀληθινή Ἐκκλησία πού ἴδρυσεν ὁ Χριστός; Ἐάν κάποια ἀπ' αὐτές τίς νεοφανεῖς χριστιανικές αἱρέσεις ἢ τίς παραχριστιανικές ὁμάδες εἶναι, ὅπως ὑποστηρίζουν, ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πῶς θά δικαιολογήσει αὐτό τό μεγάλο χάσμα τῶν 19 ἢ 17 αἰώνων πού τήν χωρίζει ἀπό τήν πρώτη Ἐκκλησία, ἀφοῦ ὅλες αὐτές ἐμφανίσθηκαν μόλις τά τελευταῖα 150 χρόνια;

Ἕνα ἀκόμη χαρακτηριστικό των νεοφανεῶν αὐτῶν προτεσταντικῶν ὁμάδων εἶναι οἱ φονταμενταλιστικές διδασκαλίες τους, ἡ σκληρή συμπεριφορά τους πρὸς τούς ἔξω ἀπό τήν ὁμάδα καί ἡ αὐστηρότητα (σκληρότητα) στήν πειθαρχία τῶν ὁπαδῶν τους, ἡ ὁποία ἐνίοτε παίρνει τόν χαρακτήρα ἀπειλῆς καί τρομοκρατίας. Ἐπίσης χαρακτηρίζονται γιά τίς ἔντονες ἐσχατολογικές διδασκαλίες τους καί τίς δῆθεν προφητικές προβλέψεις τους, γιά τίς ὁποῖες συνεχῶς διαψεύδονται. Οἱ συνεχεῖς ἀναγγελίες τόν τέλους τοῦ κόσμου («συστήματος», κατά τούς Χιλιαστές) καί ἡ ἀπειλή τοῦ Ἀντίχριστου ἢ ἡ ὑπόσχεση τῆς λεγομένης «ἀρπαγῆς» (κατά τούς Πεντηκοστιανούς), ὁλοκληρώνουν τήν μέθοδο τοῦ ἐκφοβισμοῦ καί τῆς καταπίεσης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί τῆς στέρησης τῶν βασικῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν ὁπαδῶν τους. Καί εἶναι αὐτές ἀκριβῶς οἱ ὁμάδες πού, ὅταν καταγγελοῦν, διαμαρτύρονται ὅτι καταπατοῦνται τάχα τά ἀνθρώπινα δικαιώματά τους καί ἡ θρησκευτική ἐλευθερία τους.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, δέν πλανᾶται, ὅσο κι ἂν μερικά ἀπό τά μέλη τῆς μπορεῖ νά ἀμαρτάνουν προσωπικά, γιατί ἔχει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, τό Ὅποιο τήν συνέχει καί τήν ὀδηγεῖ «εἰς πάσαν τήν ἀλήθειαν». Εἶναι, ἐξάλλου, Ἐκείνη, ἡ ὁποία καταρτίσει τόν Κανόνα τῆς Ἁγίας Γραφῆς -πού καί οἱ ἴδιοι οἱ αἰρετικοί ἐν ἀγνοία τούς ἀποδέχονται- καί μόνον Αὐτή μπορεῖ νά ἐρμηνεύει σωστά τήν Ἀλήθεια ἐγγυόμενη τήν σωτηρία σέ κάθε ἄνθρωπο. “Ομως αὐτά τά χαρακτηριστικά ὑπάρχουν μόνο στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

Συνεχίζεται...

**Ἁγιος Σαμψῶν ὁ Ξενοδόχος
(27 Ἰουνίου)**

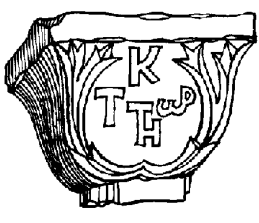
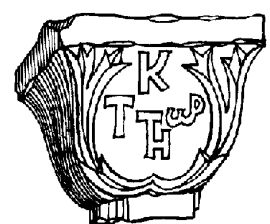
Ἐζησε τόν βον αἰῶνα καί καταγόταν ἀπό πλούσια οἰκογένεια τῆς Ρώμης. Σπούδασε τίς ἐπιστῆμες τῆς ἐποχῆς του καί κυρίως τήν ἰατρική, τήν ὁποία καί ἄσκησε. Εἶχε πολλή ἀγάπη πρὸς ὅλους χωρίς διακρίσεις. “Οταν οἱ γονεῖς του ἀνεχώρησαν ἀπό τόν κόσμον αὐτό, μοίρασε τήν περιουσία του ὅλη στούς φτωχοῦς καί ἔφυγε γιά τήν Κωνσταντινούπολη ὅπου ζοῦσε φτωχικά ὑπηρετώντας καί θεραπεύοντας ψυχικά καί σωματικά τούς πάσχοντες. Πολλές ἀγιάτρευτες ἀρρώστιες τίς θεράπευε μέ τήν προσευχή του, ἀλλά γιά νά μή τό καταλαβαίνουν οἱ ἄνθρωποι καί τόν ἐπαινοῦν προσποιόταν ὅτι ἡ θεραπεία προῆλθε ἀπό τίς ἀλοιφές καί τά βότανα. Κάποτε ἐθεράπευσε καί τόν Αὐτοκράτορα Ἰουστινιανό ἀπό ἀνίατη ἀσθένεια καί τότε αὐτός, ἀπό εὐγνωμοσύνη, τοῦ ἔκτισε μεγάλο νοσοκομεῖο, πού ἦταν συνάμα καί ξενοδοχεῖο, ἐξ οὗ καί ξενοδόχος, ὅπου φιλοξενοῦσε δωρεάν τούς φτωχοῦς καί ἀπόρους.

Ἐδῶ πρέπει νά λεχθῆ ὅτι ὁ Ὅσιος ἀρνιόταν ἐπίμονα τήν ὁποιαδήποτε ὑλική προσφορά τοῦ Αὐτοκράτορα, τελικά ὁμως ὑποχώρησε ἀπό σεβασμό στόν ἀνώτατο ἄρχοντα καί, γιά νά μή τοῦ στερήσῃ τήν χαρά τῆς εὐγνώμονης προσφορᾶς, ἀλλά καί ἀπό ἀγάπη στόν φτωχό λαό καί τούς ἀρρώστους πού φιλοξενοῦσε, περιποιόταν καί θεράπευε. Αὐτό δείχνει τό πέρα γιά πέρα ὀρθόδοξο ἦθος του. Δέν ἐκμεταλλεύεται τήν γνωριμία του μέ τόν Αὐτοκράτορα γιά νά μαζέψῃ χρήματα, ἄλλωστε ἀπό αὐτά εἶχε πολλά καί τά μοίρασε. Οὔτε πάλι χρησιμοποιοῖ τήν πρὸς τό πρόσωπο του εὐνοία τοῦ Ἰουστινιανοῦ γιά νά ἀποκτήσῃ κύρος. Κύρος εἶχε καί μάλιστα μεγάλο. Τοῦ τό προσέδιδε ἡ ἀγιότητά του καί ἡ μεγάλη ἀγάπη καί ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ στό πρόσωπό του.

Στό σημεῖο αὐτό θά ἤθελα νά ἀναφερθῶ λίγο στόν Αὐτοκράτορα Ἰουστινιανό, ὁ ὁποῖος μέ τό ἦθος τοῦ φανερώνει τόν τρόπο ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας, πού συνίσταται στόν σεβασμό καί τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τήν φροντίδα γιά τόν λαό. Μέ τό κτίσιμο καί τήν οἰκονομική ἐνίσχυση καί συντήρηση τοῦ Νοσοκομείου - Ξενοδοχείου ἐνισχύει, στό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Σαμψῶν, τήν Ἐκκλησία στό κοινωνικό της ἔργο. Μέ τήν ὀξυδέρκεια πού τόν διακρίνει βλέπει τόν κόπο ὁ ὁποῖος καταβάλλεται γιά νά ἀνακουφισθῆ ὁ ἀνθρώπινος πόνος, καί μέ τήν πνευματική του εὐαισθησία ἀντιλαμβάνεται τήν τεράστια κοινωνική προσφορά καί ἔρχεται ἀρωγός καί συμπαραστάτης σέ αὐτό τό τεράστιο ἔργο.

“Οταν μελετᾶς τήν θαυμαστή καί ὑπέροχη ζωή τοῦ Ἁγίου Σαμψῶν, ἐξάγεις ἀβίαστά το συμπέρασμα ὅτι τό κοινωνικό του ἔργο ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἐσωτερικῆς του ἐργασίας, ἦταν καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού κατοικοῦσε στήν ἀγιασμένη τοῦ ὑπαρξῆς. Ἦταν πραγματικός ἄρχοντας. Πρόσφερε ἀπλόχερα χωρίς νά περιμένη ἀνταπόδοση. Διακονοῦσε τούς πάντες, διότι ἤξερε πολύ καλά ὅτι ἡ ἀγάπη δέν γνωρίζει σύνορα. Οἱ τσέπες τοῦ ἦταν «τρύπιες». Ἀπό τά χέρια τοῦ πέρασαν πάρα πολλά χρήματα, ἀλλά γιά τόν ἑαυτό του δέν κράτησε ποτέ τίποτε.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2013**

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τελεῖται καθημερινῶς στὶς 7.00 μ.μ.			Κάθε Τρίτη καὶ ὥρα 1-2 τὸ μεσημέρι μπορεῖς νὰ ἀκοῦς τὴν ἐκπομπὴ τῆς ἐνορίας μας «Ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» στὸ διαδύκτιο μέσῳ τοῦ συνδέσμου http://www.voreini.gr/radio.htm		1 Θ. Λειτουργία Ἑ Ἀγιασμός 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
2 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Σαμαρείτιδος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως γίνεται κάθε Τρίτη. Στὶς 11 Ἰουνίου ἀπὸ τὶς 6 μ.μ. Ἑ στὶς 25 Ἰουνίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.					8 Θ. Λειτουργία Παρακλ. Ἀγ. Παρασκευῆς 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
9 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Τυφλοῦ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		11 Παναγίας «Ἄξιον ἔστι» Ἑ Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	12 Ἀπόδοσις Πάσχα Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. ΑΓΡΥΓΙΝΙΑ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ 08.30-01.00	13 ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΧΡ	ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ 7.30 μ.μ.	15 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
16 ΚΥΡΙΑΚΗ Α' Οἴκ. Συνόδου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΟΡΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΩΡΑ 7.30 ΣΤΟ ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ				21 Ἑσπερινὸς Ψυχοσαββάτου 7.00 μ.μ. Κοιμ. Ναός Ἀγ.Βαρβάρας (Τρισάγια ἀπὸ τὶς 5.00 μ.μ.)	22 ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ Θ. Λειτουργία Κοιμ. Ναός Ἀγ.Βαρβάρας 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Πεντηκοστῆς 7.00 μ.μ.
23 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	24 Ἀγ.Πνεύματος Ἑ Γεν. Προδρόμου Ενοριακὸς Ναός Ἑ Ἀγ.Τριάδα Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.					29 Πέτρου Ἑ Παύλου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
30 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀγ. Πάντων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	30 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἑσπερινὸς Ἀγ. Ἀναργύρων 7.00 μ.μ.	1 ΔΕΥΤΕΡΑ Θ.Λειτουργία Ἀγ. Ἀναργύρων 7.00 π.μ.	Ἁ Ἀγιασμός τῆς 1 ^{ης} Ἰουλίου ὅπως κάθε χρόνον θὰ γίνῃ στὸ ἐορτάζον Παρακλήσιο τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Λόφου Νυμφῶν			

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΦΗΤΟΠΩΛΕΙΟ
Λ. Σταμάτας 2, πλ. Δροσιάς - τηλ.: 210 62.28.861-2
για κάθε κοινωνικὴ σας ἐκδήλωση,
στον επαγγελματικὸ ἢ ιδιωτικὸ σας χώρο

1.

ΕΚΚΕΝΩΣΕΙΣ ΒΟΘΡΩΝ • ΑΠΟΦΡΑΞΕΙΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ ΛΥΜΑΤΩΝ Ε.Π.Ε. **ΚΟΥΡΑΚΛΗΣ**
ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΝΟΜΟ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΚΙΝ.6970019155
ΤΗΛ. 22950 23350
22950 23348
email : kourakli@otenet.gr

2.